

2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności. W tym względzie skarżąca uważa, że chociaż spór dotyczy jedynie działek zakwalifikowanych jako „landes et parcours”, Komisja dokonała korekty opartej na całości działek danych akt zawierających takie działki, a więc też na części tych gruntów, które nie są takimi działkami, a w każdym razie nie uwzględniła danych obliczeniowych przekazanych przez władze francuskie.
3. Zarzut trzeci dotyczy argumentu, zgodnie z którym Komisja oparła się na danych, które przyjęła z naruszeniem art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 73/2009 i załącznika III do tego rozporządzenia celem dokonania korekty zryczałtowanej w wysokości 13 127 243,30 EUR w odniesieniu do okresu programowania 2014-2020 EFRROW („RDR 3”)
4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności i naruszenia obowiązku uzasadnienia, co się tyczy „Systemu kontroli z poważnymi brakami, Korsyka” w odniesieniu do lat składania wniosków 2013 i 2014 w zaskarżonej decyzji, w zakresie, w jakim Komisja stosuje korektę zryczałtowaną w wysokości 100 % do departamentu Górnej Korsyki.

Skarga wniesiona w dniu 19 stycznia 2018 r. – Planet / Komisja

(Sprawa T-29/18)

(2018/C 112/46)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Planet AE Anonimi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: V. Christianos, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji odmownej Komisji, poprzez którą instytucja ta milcząco oddaliła wniosek skarżącej o udzielenie dostępu do dokumentów przetargowych w postępowaniu EuropeAid/137681/IH/SER/ROC/4 i
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania poniesionych przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze, Planet żąda stwierdzenia nieważności dorozumianej decyzji Komisji, poprzez którą instytucja ta oddaliła wniosek skarżącej o udzielenie na podstawie rozporządzenia 1049/2001 dostępu do dokumentów dotyczących postępowania przetargowego nr EuropeAid/137681/IH/SER/ROC/4.

Planet podnosi, że należy stwierdzić nieważność dorozumianej decyzji odmownej Komisji, ponieważ brak jej uzasadnienia, które w świetle prawa Unii jest konieczne na mocy art. 296 TFUE i które stanowi formę materialną dla aktów Unii.

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2018 r. – Izuzquiza i Semsrott / Frontex

(Sprawa T-31/18)

(2018/C 112/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Luisa Izuzquiza (Madryt, Hiszpania) oraz Arne Semsrott (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: S. Hilbrans i R. Callsen, lawyers)

Strona pozwana: Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Frontexu z dnia 10 listopada 2017 r. (ref: CGO/LAU/18911 c/2017), odmawiającej skarżącym dostępu do nazwy, bandery i typu każdego statku rozmieszczonego przez Frontex w środkowej części Morza Śródziemnego na mocy wspólnej operacji Tryton w okresie od 1 czerwca 2017 r. (włącznie) do 30 sierpnia 2017 r. (włącznie);
- obciążenie pozwanej kosztami poniesionymi przez skarżące, w tym kosztami poniesionymi przez ewentualnych interwenientów, także w przypadku oddalenia niniejszej skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Frontex rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾ poprzez nieprzeprowadzenie indywidualnego badania każdego zażądanego dokumentu w celu ustalenia, czy ma zastosowanie wyjątek, na który się powołano.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Frontex art. 4 ust. 1 lit. a) tiret pierwsze tego rozporządzenia, odnoszącego się do bezpieczeństwa publicznego, ponieważ przyczyny przedstawione w celu uzasadnienia zastosowania tego wyjątku są w zasadniczej części sprzeczne z faktami: statki rozmieszczone w ramach tej operacji nie mogą być obserwowane za pomocą publicznie dostępnych środków.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Frontex art. 4 ust. 1 lit. a) tiret pierwsze tego rozporządzenia, odnoszącego się do bezpieczeństwa publicznego, ponieważ przyczyny przedstawione w celu uzasadnienia zastosowania tego wyjątku nie uwzględniają okoliczności, że skarżący zażądali jedynie informacji na temat statków rozmieszczonych w przeszłości.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez Frontex art. 4 ust. 1 lit. a) tiret pierwsze tego rozporządzenia, odnoszącego się do bezpieczeństwa publicznego, ponieważ strona pozwana nie uwzględniła argumentu skarżących, że część zażądanych informacji została już opublikowana na Twitterze w odniesieniu do niektórych statków rozmieszczonych w ramach wspólnej operacji Tryton w 2017 r. oraz że porównywalne informacje dotyczące statków rozmieszczonych w ramach wspólnej operacji Tryton w 2016 r. zostały już opublikowane, a także nie odpowiedziała na ten argument.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia przez Frontex art. 4 ust. 6 tego rozporządzenia, ponieważ nawet gdyby można było domniemywać, że występuje ryzyko – które w rzeczywistości nie istniało – że siatka przestępcza obejdzie ochronę granic, ryzyko to mogłoby jedynie uzasadnić odmowę udzielenia informacji na temat nazwy rozmieszczonych statków, a nie ich typu i bandery.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia przez Frontex art. 4 ust. 6 tego rozporządzenia poprzez nierozważenie możliwości udzielenia częściowego dostępu do zażądanych informacji, nawet jeśli informacje na temat niektórych z tych statków zostały już opublikowane.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s.43).

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2018 r. – Pracsis i Conceptexpo Project/Komisja i EACEA

(Sprawa T-33/18)

(2018/C 112/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strony skarżące: Pracsis SPRL (Bruksela, Belgia) i Conceptexpo Project (Wavre, Belgia) (przedstawiciel: J. N. Louis, adwokat)

Strony pozwane: Komisja Europejska i Agencja Wykonawcza ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA)